

op, om de saaledes kunde berøves Halvdelen og mere af deres hidtidige Indkomst? De har optaget store Laan, og baade Laantager og Laangiver har kunnet føle sig sikre ved, at Kirken gennem sin nuværende Ret til Ligning var sikret, hvad den skulde bruge, ogsaa til Forrentning og Afdrag paa Laan. Overfor hvilke ganske uløselige Vanskeligheder kunde vi ikke stille en Kirke, om dette Forslag nu blev vedtaget eller var blevet vedtaget i Foraaret med den Procentdel, hvorom der i Foraaret ikke forelaa nogen Oplysning, saaledes at vi kunde have nogen Mening om, hvorvidt den vilde kunne tilfredsstille Kirkens Krav eller ikke. Jeg mener nemlig ikke, at en Henviisning til, at et Byraad skal saamænd nok fremtidig bevilge, hvad Kirken behøver, kan være tilstrækkelig beroligende. Det ved man ikke noget om. Jeg skal her henvise til den Larm, den københavnske Kirkeligning Gang efter Gang har voldet baade i Kommunalbestyrelsen og i Folketinget og det ved Lejligheder, hvor det jo ikke gjaldt om, at man skulde op over Maksimum. Det ved man altsaa intet om. Man ved kun, at blev Loven vedtaget som her foreslaaet, var det af Lovgivningsmagten fastsat, at uden Byraads Samtykke kunde Kirken ikke faa større Tilskud end det Maksimum, der for Halvdelen af Købstadkirkerne viser sig ganske utilstrækkeligt, og man ved, at det for Kirken vilde betyde, at den var ganske usikker paa, om den ogsaa næste Aar fik den Indkomst, som den betingede, at den kunde afholde sine Driftsudgifter, betale Afdragene paa sin Gæld o. s. v. — ganske usikker, thi det ahang Aar efter Aar af en Afstemning i Byraadet.

Ministeriet har nu genoptaget Forslaget, ogsaa efter at det i alt Fald nu er gjort bekendt med, hvorledes det forholder sig til Virkeligheden — bekendt med gennem de Oplysninger, Ministeriet selv har fremskaffet paa Udvalgets Begæring i Foraaret. Men jeg gaar sikkert ud fra, at den højtærede Minister ikke vil fastholde det, thi vi kan ikke saaledes, og ingen vil sikkert være med til saaledes at tage Grunden bort fra en Række af vore Købstadkirker og erstatte Kirkernes gamle Ret til ifølge Lovgivningen at faa, hvad de behøver til Drift og Vedligeholdelse, med en Ret til fremtidig kun at faa et ganske utilstrækkeligt Beløb, og saa en Veksels paa, om Byraadet i Aar vil give sit Samtykke til, at de ogsaa kan faa Resten, og om Byraadet ogsaa til næste Aar og de følgende vil se bort fra det Maksimum,

vi her vedtager, og som vi her ved denne Lov har opstillet, saa man bliver i Stand til at svare sine Renter. Det var en vistnok meget usikker Fordring.

Altsaa med det Forbehold, at vi kommer bort fra det Maksimum, der her er opstillet i Lovforslaget, kan vi gaa med til et Maksimum; men det maa være et, som sikrer Kirken den Ret, den har nu. I Forventning om, at det heller ikke vil forvolde nogen Vanskelighed at faa ændret Lovforslaget paa dette Punkt, skal jeg i øvrigt, som den ærede foregaaende Taler, anbefale og tilsige Lovforslaget den velvilligste Behandling fra min Gruppes Side.

Theilmann: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er det væsentlig i Overensstemmelse med det i forrige Rigsdagssamling i Folketinget forelagte og ved tredje Behandling vedtagne Lovforslag, og jeg finder derfor kun Anledning til overfor det nu her forelagte Forslag at gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Med Hensyn til Ændringerne i § 4 kan jeg udtale, at det havde været naturligt, hvis Lovforslaget havde beholdt den gamle Sættelse af Tilsynet med 3 Medlemmer af Menighedsraadet. Det havde efter min Mening været mere i Overensstemmelse med Menighedsraadsloven. I 1908, da de første selvejende Kirker opstod ifølge Tiendeafsløningsloven, var det ogsaa Præsten og Menighedsraadsmedlemmerne, der af Ministeriet blev udnævnt som Tilsyn for Kirkerne eller som Kirkens Bestyrelse. Først da Menighedsraadene faldt bort, blev det Kommunalbestyrelsen, der overtog Tilsynet. Men da vi paa ny fik Menighedsraadsloven af 1911, blev Menighedsraadsmedlemmerne atter indsat som tilsynsførende med Kirkerne. At den højtærede Minister har foretrukket, at et Medlem skal vælges af Kommunalbestyrelsen, kan ikke undre. Det er i god Overensstemmelse med den højtærede Ministers Stilling i det andet høje Ting i Fjor, og da den ærede Ordfører for det største Parti her i Salen, det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch), i Fjor udtalte sig for det samme, nemlig at han ønskede, at et Medlem i Tilsynet skulde vælges af Kommunalbestyrelsen, er der vel heller ikke nogen Tvivl om, at Paragraffen i sin nuværende Affattelse vil blive bibeholdt her. Jeg skal villigt indrømme, som ogsaa paapeget af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), at der kan være Forskel med Hensyn til Købstadkirkerne